

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125257058
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2025:6125257058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52, Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, 036 01, Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05, Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpenej FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 7325/14, 811 08, Bratislava, IČO: 56 711 832, v konaní o zaplatenie 486 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je žalobcovi p o v i n n á zaplatiť sumu 486 € s 8,40 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy za obdobie od 01.11.2024 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á proti žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou v upomínacom konaní na Okresný súd Banská Bystrica dňa 4.3.2025 a neskôr po odpore žalovanej na návrh žalobcu postúpenou na Okresný súd Martin, sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 486 € spolu s 8,40 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 1.11.2024 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovanej pod č. 8007765627 došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovanej. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 240577, ktorá bola uplatnená na náhradu u žalovanej. Oznámením o poistnom plnení, priloženom v prílohe, žalovaná oznámila poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznala uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalobca žalovanej. Žalobca opieral nárok na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona o PZP a v zmysle § 442 ods. 1 OZ.

3. Na dôkaz svojich tvrdení žalobca k žalobe pripojil záznam o dopravnej nehode zo dňa 17.8.2024, zákazkový list autoservisu, faktúru autoservisu vystavenú poškodenému A. B. č. 20241295, oznámenie

žalovanej o poistnom plnení zo dňa 1.10.2024, zmluvu o prenájme vozidla č. 503/N001 zo dňa 5.9.2024, faktúru žalobcu vystavenú A. B. č. 240577, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu, oznámenie o postúpení pohľadávky – list poškodeného adresovaný žalovanej z 1.10.2024, zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 1.10.2024, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 16.10.2024 – list žalovanej adresovaný žalobcovi, čestné prehlásenie poškodeného k dotazníku k prenájmu náhradného vozidla a dotazník k prenájmu náhradného vozidla, upomienku žalobcu a poštové podacie lístky svedčiace o odoslaní korešpondencie žalobcu žalovanej.

4. Žalobca v priebehu konania na žalobe zotrval.

5. Žalovaná sa k žalobe prvýkrát vyjadrila v odpore proti platobnému rozkazu, ktorým súd v upomínacom konaní najskôr rozhodol. V odpore žalovaná uviedla, že podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o upomínacom konaní sa na upomínacie konanie použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), s výnimkou § 129, ak zákon o upomínacom konaní neustanovuje inak.

6. V nadväznosti na vyššie uvedené žalovaná mala za to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 CSP, nakoľko podľa ods. 1 tohto ustanovenia sa v žalobe „okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“. Zároveň podľa ods. 2: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“

7. V zmysle článku 7 ods. 1 CSP sa súdne konanie zásadne začína na návrh strany sporu – resp. na návrh žalobcu. Návrh strany sporu je súčasne podaním ako takým podľa § 123 a nasl. CSP a žalobou podľa § 132 CSP. V zmysle uvedeného je povinný žalobca naplniť formálne požiadavky na podanie a žalobu. V tomto smere žalovaná poukázala na skutočnosť, že z vyhotovenia predloženej žaloby sa nedá vyvodiť základná náležitosť podania, a to náležitosť, ktorej veci sa týka, nakoľko všetko, čo k tejto náležitosti žalobca súdu a žalovanej poskytol, sú všeobecné tvrdenia, z ktorých sa nedá vyvodiť, o akú udalosť išlo, čo bolo jej podstatou, aký mala priebeh, kto ju zaviniel, kedy sa žalobca dozvedel o jej vzniku, ako sa o ňom dozvedel, aké následky mala táto udalosť na motorové vozidlo, ako sú tieto následky pozorovateľné, prečo predmetná udalosť zakladá nárok žalobcu na plnenie, ktoré žaluje a ďalšie nevyhnutné skutkové tvrdenia. Kvalifikovanejšie si túto povinnosť mal žalobca splniť v zmysle požiadavky na žalobu v zmysle vyššie citovaného ust. § 132 CSP. Na základe uvedeného tak žalovaná mala za to, že žalobca nepredložil formálne úplnú žalobu, a je nepochybné, že len formálne úplná žaloba je spôsobilá vyvolať vecné prejednanie veci, preto je na mieste záver, že žalobca predložil žalobu nespôsobilú vyvolať vecné prejednanie.

8. Zo žalobcom uvedeného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené pritom potvrdzuje a preukazuje žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený.

9. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ust. § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky (ďalej len „ZoPP“). Uzatvorením predmetnej ZoPP nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. To znamená, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ust. § 524 OZ.

10. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní.

11. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia na základe Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 16.10.2024 (ďalej len „Oznámenie“) žalovaná poukázala na skutočnosti uvádzané v Oznámení, v ktorom sa uvádza, že bola priznaná primeraná doba zapožičania náhradného vozidla v rozsahu 18

dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami.

12. Z Oznámenia sa teda žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovanej poukázané, čo napokon žalobca aj sám vo svojej žalobe potvrdil. Žalobca pritom neuviedol ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá. Zároveň žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalobca síce predložil faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla, avšak nepredložil časový harmonogram opravy, z ktorého by vyplývala účelnosť samotnej dĺžky opravy poškodeného motorového vozidla, na čo kauzálne nadväzuje aj účelnosť prenájmu náhradného vozidla.

13. Vzhľadom k uvedenému žalovaná mala za dostatočne odôvodnené, že plnenie zo strany žalovanej, predstavuje maximálne možné a objektívne preukázane plnenie, ktoré bolo poskytnuté žalobcovi a akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

14. Žalovaná k odporu nepripojila žiadne listinné dôkazy.

15. Žalobca reagoval replikou – podaním zo dňa 24.4.2025, kde za účelom bližšej špecifikácie skutočností uvedených v žalobe dodal, že dňa 17.8.2024 došlo vo Martine ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Citroen Berlingo, A., spôsobenej poškodenému A. B.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla SUBARU FORESTER eč v. A., poisteného v poisťovni žalovanej. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to na podnikateľskú činnosť a zabezpečenie chodu firmy, na pracovné cesty v rámci celej SR, zapožičaním si náhradného motorového vozidla Mercedes Benz- Vito, ev. č. A. u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 503/N001 zo dňa 5.9.2024. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 240577 zo dňa 1.10.2024, s dátumom splatnosti 15.10.2024 na sumu 1.458 €. Žalovaná dňa 16.10.2024 pristúpila k čiastočnej úhrade poistného plnenia v sume 972 € ktorú zaslala priamo na účet žalobcu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom dňa 1.10.2024 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 17.8.2024 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5. predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaná nenahradila škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáhal preplatenia nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 486 €. Listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu boli žalovanej riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvorili podklady pre rozhodnutie žalovanej o ukončení šetrenia poistnej udalosti. Relevantné dokumenty boli predložené spolu s návrhom taktiež súdu a na tieto opätovne žalobca odkázal.

16. Tvrdenia žalovanej ohľadom nedostatočnej špecifikácie skutočností, o ktoré žalobca opieral svoj návrh, žalobca považoval v plnom rozsahu za neopodstatnené a účelové. Návrh na vydanie platobného rozkazu spĺňa náležitosti uvedené v zákone č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Tu žalobca poukázal na § 3 ods. 4 predmetného zákona, podľa ktorého uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného (ďalej len „faktúra“), a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve.

17. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu tak nepochybne vyplýva, že žalobca si v návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanej, ktorý nárok bol na žalobcu postúpený poškodenou na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky. K návrhu na vydanie platobného rozkazu boli pripojené všetky relevantné listinné dôkazy. Podrobnejší opis skutkových okolností žalobca predložil vo vyjadrení k odporu, tak ako aj vo všetkých ostatných obdobných konaniach.

18. Pokiaľ by nebolo možné nárok žalobcu dôvodne predpokladať, Okresný súd Banská Bystrica by platobný rozkaz nevydal.

19. Žalobca opieral svoj nárok na náhradu škody o príslušné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Listinné dôkazy preukazujúce skutočnosť uvedené v návrhu, boli žalovanej riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poisťovnej udalosti. Všetky relevantné dokumenty boli predložené spolu s návrhom aj súdu a na tieto žalobca opätovne odkázal.

20. Náhrada škody má plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričinením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného vozidla. Následne žalovaná namietala aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. S jeho námietkami sa však nemožno stotožniť.

21. To, že uvedený záväzok postupca priamo nespĺnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitimitáciu v prejednávanej spore. Vzhľadom na existujúcu a riadne preukázanú pohľadávku poškodeného na náhradu škody, ktorá mala byť uspokojená poisťovým plnením, nič nebránilo tomu, aby táto pohľadávka voči poisťovateľovi bola postúpená na tretiu osobu, ktorou je žalobca. Je bez právneho významu, že žalobca bol súčasne v inom právnom vzťahu s poškodeným z titulu prenájmu motorového vozidla. Nárok žalobcu voči poškodenému na úhradu nákladov spojených s užívaním motorového vozidla vychádza z odlišného záväzkového vzťahu a netýka sa vzťahu poisťovateľa, poisteného a poškodeného vyplývajúceho zo zákona č. 381/2001 Z.z.. Spôsob, akým si poškodený usporiada svoje nároky voči poisťovateľovi a voči tretím osobám, s ktorými je v zmluvnom vzťahu práve a len v dôsledku poisťovnej udalosti, závisia na vóli poškodeného. Poisťovateľ je povinný plniť priamo poškodenému, alebo osobe poškodeným určenej, v danom prípade postupníkovi, keď postúpenie pohľadávky poškodený žalovanej riadne oznámil (§ 526 OZ). (obdobne rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/135/2019 zo dňa 25.6.2019).

22. Rovnako tak žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/28/2019 zo dňa 1.8.2019, z ktorého citoval.

23. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná ďalej v odpore poukázala na skutočnosť uvádzané v oznámení o poisťovnom plnení zo dňa 16.10.2024, v ktorom sa uvádzalo, že bola priznaná „primeraná“ doba zapožičania náhradného motorového vozidla v rozsahu 18 dní, v ktorej má byť zahrnutý čas na opravu zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie a dodanie náhradných dielov a čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami. Žalovaná si sama svojvoľne určila, aká dĺžka opravy, resp. nájmu náhradného vozidla je primeraná a aká už je naopak neprimeraná a to bez toho aby nejakým spôsobom svoje tvrdenia preukázala. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/93/2019 zo dňa 30.10.2019, podľa ktorého nemožno časové trvanie vykonania jednotlivých čiastkových opravných prác na poškodenom vozidle stotožniť s nutnosťou ponechania poškodeného motorového vozidla za účelom jeho komplexnej opravy v servise. Servis vykonával opravu vozidla podľa technologických postupov, pričom opravu vozidla sa snažil vykonať v čo najkratšom čase zohľadňujúc technologické postupy. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že oprava vozidla bola zbytočne zdĺhavá. A rovnako tak nie je možné prijať záver žalovanej, že pokiaľ sa vozidlo nachádza v servise dlhšie, ako je podľa žalovanej primeraná doba opravy vozidla (žalovaná si totiž sama určuje, aká doba opravy je primeraná a aká neprimeraná bez toho, aby primeranosť, resp. neprimeranosť akokoľvek preukázala) z dôvodu existencie objektívnych skutočností, nie je možné za túto „dlhšiu dobu“ priznať poškodenému, resp. žalobcovi poisťové plnenie. Prijatím takéhoto záveru, by sa dospelo do štádia, kedy by poisťovne krátili takmer každé poisťové plnenie, nakoľko je len veľmi nepravdepodobné, že pri vykonávaní opravných prác sa v autoservisoch nevyskytnú také objektívne skutočnosti, ktoré by opravu predĺžili, ako napríklad čakanie na náhradné diely, víkendy, sviatky, pracovná vyťaženosť servisov...

24. Žalobca zdôraznil, že poškodený ako laik nikdy nemôže vopred vedieť ako dlho by mala byť oprava jeho vozidla vykonávaná. Nemožno od poškodeného požadovať, aby počas vykonávania opravy ukončil nájom náhradného vozidla, aby vyhovel poisťovní škodcu a to len s ohľadom na to, že zvyšná dĺžka opravy už môže byť pre žalovanú „neprimerane dlhá“. Opravu jednoducho poškodený nedokáže ovplyvniť a preto nedokáže ovplyvniť ani dĺžku nájmu náhradného vozidla. Nie je správne ani spravodlivé

od žalovanej, stavať poškodeného do takejto situácie, kedy by nemal istotu v tom, či je jeho nájom náhradného vozidla ešte oprávnený, alebo už nie.

25. V závere žalobca uviedol, že žalovaná svoje tvrdenia ohľadom primeranej dĺžky opravy v trvaní len 18 dní nijakým spôsobom nepodporila relevantnými dôkazmi.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca zotrval na svojom nároku a žalobu považoval za plne dôvodnú a navrhol jej vyhovieť.

27. Na túto repliku žalovaná už nereagovala podaním – duplikou – v ktorej by sa meritórne vyjadrila k argumentácii žalobcu. Pred prvým pojednávaním vo veci samej poslala len list z 20.7.2025, v ktorom ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní a žiadala, aby súd rozhodoval v súlade s jej vyjadrením k žalobe.

28. Na pojednávaní dňa 23.7.2025 súd vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu. Na pojednávaní bol prítomný len právny zástupca žalobcu, ktorý zdôraznil svoju predchádzajúcu argumentáciu a poukázal na skutočnosť, že pokiaľ sa žalovaná strana bránila namietaním neprimeranej dĺžky jej opravy, tieto argumenty ničím nepreukázala, nepodložila a urobila výpočty, ktoré nie je možné preveriť, preto nie je možné na takúto argumentáciu prihliadať.

29. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázaný skutkový stav, ktorý vo svojej replike opísal samotný žalobca. Súd, pokiaľ ide o argumentáciu žalovanej ohľadne nedostatočných náležitostí samotnej žaloby a vecnej legitímácie žalobcu, poukazuje na argumentáciu žalobcu uvedenú v jeho replike, s ktorou sa súd plne stotožňuje. Fakt, že zo strany žalovanej išlo len o účelovú obranu, preukazuje aj tá skutočnosť, že samotná žalovaná potom, čo bola oboznámená s tým, že poškodený A. B. svoju pohľadávku proti žalovanej zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 1.10.2024 postúpil žalobcovi za odplatu, plnila priamo žalobcovi, o čom svedčí oznámenie o poistnom plnení – list žalovanej adresovaný žalobcovi zo dňa 16.10.2024. Je teda zrejme, že žalovaná pred začatím konania na súde akceptovala skutočnosť postúpenia pohľadávky a žalobcu považovala za vecne legitimovaný subjekt na prijatie aspoň časti poistného plnenia. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 16.10.2024 je totiž zrejme, že žalovaná v súvislosti s poistnou udalosťou, ktorá vznikla jej poistencovi poistnou udalosťou, ktorú zavinil u nej poistený A. C. A. a pri ktorej bola spôsobená škoda poškodenému A. B. na jeho motorovom vozidle, ev. č. A., oznamuje samotnému žalobcovi, že dňa 16.10.2024 ukončila šetrenie tejto poistnej udalosti a priznáva poistné plnenie v sume 972 € s tým, že priznaná je primeraná doba zapožičania náhradného vozidla, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami. Žalovaná teda nepriznala náhradu za 9 dní prenájmu náhradného motorového vozidla spolu vo výške 486 €, čo uvádza aj vo výpočte výšky poistného plnenia.

30. Medzi stranami reálne ostala sporná len otázka primeranej dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla. Pri posudzovaní tejto rozpornej skutočnosti medzi stranami sporu súd vychádzal z faktu, že potom, čo dňa 17.8.2024 poistnec žalovanej spôsobil škodu na motorovom vozidle A. B., Citroen Berlingo, A., toto poškodené motorové vozidlo bolo prijaté do servisu A.M. Plus, s.r.o., so sídlom v D. E. F. a to dňa 5.9.2024, pričom predpokladané ukončenie opravy bolo stanovené na 25.9.2024 a predbežný odhad ceny opravy bol na 2.000 €. Podľa dotazníka k prenájomu náhradného motorového vozidla, ktorý poškodený B. vyplnil pre žalovanú poisťovňu, termín pristavenia motorového vozidla do autoservisu bol dohodnutý v servise. Podľa faktúry vystavenej servisom pre poškodeného A. B. č. 20241295 trvala oprava motorového vozidla do 1.10.2024, kedy bola vystavená faktúra a celková cena opravy predstavovala sumu 2.552,26 €. Je zrejme, že táto faktúra bola okamžite odovzdaná žalovanej poisťovni, pretože žalovaná poisťovňa oznámila listom z 1.10.2024 poškodenému B., že ukončila 1.10.2024 šetrenie poistnej udalosti a poskytuje mu poistné plnenie vo výške 2.527,14 €. Poistné plnenie pre poškodeného B. bolo krátené podľa tohto oznámenia v dôsledku tej skutočnosti, že na prednom nárazníku sa našlo poškodenie, ktoré nemalo súvis s poistnou udalosťou a preto za nesúvisiace poškodenie poistený nezodpovedá. Je pravdou, že A. B. už 5.9.2024, teda v čase, keď odovzdal svoje poškodené motorové vozidlo do servisu, uzavrel zmluvu o prenájme vozidla so žalobcom vyššie uvádzaného čísla a na základe tejto zmluvy do dňa 2.10.2024 používal zapožičané motorové vozidlo Mercedes Benz Vito, ev. č. A.. Je teda zrejme, že poškodený Vaníček používal náhradné motorové vozidlo ešte v deň, ktorý nasledoval po ukončení opravy a oznámení poisťovne o poistnom

plnení zo dňa 1.10.2024. Za prenájom motorového vozidla mu (A. B.) žalobca vyúčtoval faktúrou č. 240577 nájomné za celkovo 27 dní opravy podľa zmluvy o nájme č. 503, čo pri dennom nájme 45 € bez DPH predstavovalo sumu 1.215 € a s DPH sumu 1.458 €. Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretej medzi poškodeným B. a žalobcom, poškodený podľa presvedčenia súdu platným spôsobom postúpil svoju pohľadávku, ktorú mal voči žalovanej poisťovni z titulu ďalšej škody, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a totiž pohľadávku, ktorá vznikla v dôsledku prenájmu náhradného motorového vozidla v celkovej výške 1.458 €. Touto zmluvou sa podľa presvedčenia súdu žalobca stal v súlade s ust. § 524 a nasl. Obč. zákonníka vecne legitimovaným subjektom na uplatnenie tohto nároku voči poisťovni. Žalobca tak skutočne učinil a poisťovňa mu 16.10.2024 oznámila, že nepriznáva 9 dní prenájmu a preto zo sumy 1.458 € poskytuje len sumu 972 €. Skutočnosť, prečo poisťovňa nepovažovala za dôvodný nájom náhradného motorového vozidla v dĺžke 9 dní, žiadnym spôsobom nevysvetlila a to ani v oznámení o poistnom plnení zo dňa 16.10.2024, ani v odpore voči platobnému rozkazu a navyše neprodukovala k takémuto kráteniu poistného plnenia žiadny dôkaz, ktorým by ho zdôvodnila. Preto v rovine dokazovania, tvrdenie poisťovne o tom, že nájom náhradného motorového vozidla bol nedôvodný v rozsahu 9 dní z celkového počtu 27 dní (od 5.9.2024 do 1.10.2024), zostalo nepreukázané. Z toho pohľadu potom súd považoval argumentáciu, ktorou sa žalovaná strana bránila, za nedôvodnú.

31. Súd mal totiž nepochybne preukázané, že žalobca poškodenému účtoval nájom náhradného motorového vozidla za dobu, po ktorú poškodené motorové vozidlo bolo opravované a bolo umiestnené v servise, teda za obdobie od 5.9.2024 do 1.10.2024 a v konaní nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že dĺžka opravy, ktorá trvala po túto dobu, bola neprimeraná a v dôsledku tejto skutočnosti bol neprimerane dlhý aj nájom náhradného motorového vozidla. Argumentáciu žalovanej strany preto súd neuznal za relevantnú, čiže takú, ktorá by spochybnila žalobou uplatnený nárok.

32. Nároky žalobcu súd posudzoval podľa príslušných ustanovení Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.) a Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

33. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

34. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ Zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci.

35. Podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

36. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

37. Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

38. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z., poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

39. Podľa § 442 ods. 1 Obč. zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

40. Vzhľadom na zistený skutkový stav a vyššie citované zákonné ustanovenia súd žalobcovi priznal zvyšok uplatneného nároku, teda sumu 486 €, nakoľko argumentáciu žalovanej spochybňujúci tento nárok súd považoval za svojvoľnú a nepreukázanú. Podľa presvedčenia súdu poškodený, ktorý má svoje motorové vozidlo v oprave, je oprávnený používať náhradné motorové vozidlo minimálne po dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla, avšak až do doby, keď poisťovňa uzavrie šetrenie poistnej udalosti a buď servisu preplatí náklady opravy poškodeného motorového vozidla, alebo pre autoservis vystaví krycí list, ktorým sa zaviazá uhradiť v tam vymedzenom rozsahu cenu opravy motorového vozidla. Takto to bolo aj v tomto prípade. Popri istine súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v rozsahu podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keďže poisťovňa neposkytla žalobcovi plnenie v lehote upravenej v ust. § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z..

41. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. 255 ods. 1 C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.) a úspešnému žalobcovi proti neúspešnej žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.